

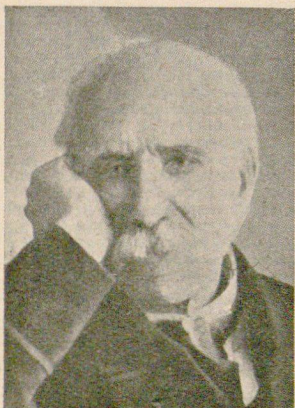
писалъ концерти и пиеси за обой-соло, и въ ансамбълъ съ други инструменти, както и школа за обой — (една отъ най-добритѣ).

Гароде, Алекси дьо — Garaudé, Alexis de — известенъ гласовъ педагогъ и компонистъ, род. 21 мартъ 1779 въ Нанси, умр. 23 мартъ 1852 въ Парижъ, ученикъ по пѣние на знаменития теноръ Гарá, и по композиция на Райха; пѣвецъ въ императорската капела и после — професоръ по пѣние въ консерваторията; писалъ пѣсни и арии, клавирна и камерна музика — (дуети и квинтети за разни инструменти), а сжщо ценни педагогически трудове: „Метода за пѣние“, „Вокализми или характерни етюди за гласовото изкуство“ и др.

Гарсиа, Маноелъ дель Пополо Висенте — García, Manoel del Popolo Vicente — знаменитъ пѣвецъ, прочутъ гласовъ педагогъ и плодовитъ оперенъ компонистъ, род. 21 януар. 1775 въ Севила, умр. 9 юни 1832 въ Парижъ, започналъ като пѣвецъ въ

ния, а оттамъ 1808 въ Парижъ, кждето блѣщи съ своя гласъ и съ своитѣ творения. 1811—1816 концертира съ триумфаленъ успѣхъ въ Италия, откривайки тайнитѣ на италианското пѣвческо изкуство, завръща се въ Парижъ, после отива въ Лондонъ като I теноръ на Кралската опера, и оттамъ пакъ въ Парижъ, дето се отдава на педагогическа дейность, практикувайки собствената своя метода, възпитавайки цѣла редица пѣвци, които разнасятъ славата на неговата метода по цѣль свѣтъ. Следъ едно посещение на Америка се връща пакъ въ Парижъ, като I теноръ въ Италианската опера, ала поради неблагоприятното влияние на американския климатъ, гласътъ му загъва отъ своя блѣсъкъ и мощъ, той напуска сцената, и се отдава на педагогическа и творческа дейность. Г. е писалъ повече отъ 50 опери на французски, италиански и испански текстове, нѣколко балета, и прочутата негова пѣвческа метода „Metodo de canto o arte de aprender a cantar“.

Гарсиа, Маноелъ — García, Manoel — синъ на горния, сжщо виденъ гласовъ педагогъ, род. 17 мартъ 1805 въ Мадридъ, умр. 1 юлий 1906 въ Лондонъ, ученикъ на своя баща и на Фетисъ по теория. Следъ като придружава баща си въ неговитѣ концертни пжтувания (сжщо въ Америка, дето се явява публично, но безъ особенъ успѣхъ), се отдава въ Парижъ на педагогична дейность и на изследване природата на човѣшкия гласъ. Резултатъ отъ тѣзи изследвания е откриването на „Ларингоскопа“ (огледало на небцето), за което получава докторска титла hon. c. отъ Кьонигсбергския у-тетъ, и на труда му „Memoire sur la voix humaine“, което той представя на Парижката академия на наукитѣ и, като получава нейното признание, бива назначенъ професоръ въ консерваторията. 1850 се преселва въ Лондонъ, дето живѣе като професоръ въ Кралската академия за музика — съ славата на най-голъмъ гласовъ педагогъ на времето — до смъртта си. Плодъ на дейността му като професоръ въ Парижката консерватория е неговата пѣвческа метода: „Traité complet de l'art du chant“, — въ две части.

Мануелъ Гарсиа

катедралата въ Севила, ученикъ на Рипа и Алмарха; 17 годишенъ той е билъ толкова напредналъ въ пѣвческото изкуство и творчество, че отива въ Мадридъ, дето пѣе съ много голѣмъ успѣхъ въ свои творе-